

λυ την παράτρη για κάποιο καινούργιο έρωτά του.

—Και τί άπόγινε ή Ντολορές; ρώτησε ό ντετέκτιβ.

—“Ω, έκανε ή Ρέα. ‘Η Ρόμπινσον είνε πολύ όμορφη κι’ έχει έπιτυχίες στα ‘κοιτώντις’...”

“Ο Σούλλιαν δεν ήθελε να μάθι περισσότερα. Αύτά τά στοιχεία τού ήσαν άρκετά. Τήν ίδια μέρα έκανε κρυφά μιά έρευνα στο σπίτι τής Ρόμπινσον κι’ όπως τού περιέμενε, βρήκε τó κουτί με τά μωβ έπιστολόγραφα τού έμπορου Λάνγκ. Αυτό τού ήταν άρκετό για να συλλογή όστερ’ από λίγη ώρα τή Μεξικάνα και να τή υποβάλι σε μιά διευθυνιστική άνάκριση, ή όποία φώτισε άπτετα όλο τó σκοτεινό μυστήριο αυτής τής παράξενης δολοφονίας.

‘Η μίς Ντολορές Ρόμπινσον είχε γνωρίσει στο Μεξικό τόν άεροπόρο Τσαρλυ Στέλματς κι’ είχε συνάψει μαζί τού έρωτικές σχέσεις, με τήν έλπίδα ότι μιά μέρα θά γινόταν γυναίκα τού. Τόν άκόλουθησε λοιπόν τού Χόλλυγουντ, όπου ήταν έγκατεστημένος ο Στέλματς και όταν έκείνος τή παράτρη, ή Ντολορές γνώρισε ένα πλούσιο έμπορο από τόν “Άγιο Φραγκίσκο, τόν Ουίλλιαμ Μπάρτον, ό όποιος δεν άρχισε να τής ύποσχεθί γάμο, όπως ήταν ξετρελλάμενος από τή όμορφιά τής ‘Επειδή ό-μιος ή οικογένεια τού Μπάρτον προσπαθούσε να έμποδισί με κάθε τρόπο αυτόν τó γάμο, ή Ντολορές Ρόμπινσον ζήτησε από τόν άεροπόρο τά έρωτικά γράμματά τής, πού τού είχε στείλει όταν ήταν φιλιανάδα τού. ‘Εκέινω όστόσο, είτε έπειδή τή άγαπούσε άκόμη, είτε έπειδή δεν ήθελε να γίνι γυναίκα ενός άλλου, άρνήθηκε κατ’ επανάληψιν να τής τά έπιστρώμα.

‘Η Ντολορές τότε πήρε τήν άπόφασι να κλέψι τά γράμματά τής με κάθε τρόπο. Με τή βοήθεια λοιπόν δυό Μεξικάνων φίλων τής, μπήκε ένα βράδυ στη βίβλα τού Στέλματς. ‘Ο άεροπόρος τήν περιέμενε, γιατί ή Μεξικάνα τού είχε γράψει ένα γράμμα (σε μωβ έπιστολόγραφο τού Λάνγκ) κι’ όταν έφθασε εκεί ένα ραντεβού. ‘Η Ντολορές τότε ζήτησε πάλι τά γράμματά τής κι’ όταν έκείνος τής τά άρνήθηκε, ή Μεξικάνα τού έρριξε δυό σφαίρες για να τόν σκοτώσι ‘Η μιά άπ’ αυτές σφηνώθηκε στο φύλλο τής πόρτας, ή άλλη, βρήκε στην καρδιά τόν Τσαρλυ Στέλματς. ‘Εκείνη τή στιγμή ώρμησαν μέσα στο δωμάτιο οι δυό Μεξικάνοι φίλοι τής, κι’ ένω έκείνη έσπαζε τά συρτάρια τού γραφείου τού άεροπόρου κι’ έπαιρνε τά γράμματά τής, έκείνοι έφραξαν τήν πληγή τού, για να μη τρέξι αίμα και κατόπιν τόν μετέφεραν στην παραλία, άπ’ όπου άνοίχτηκαν με μιά βάρκα κι’ έρριξαν τó πτώμα τού στη θάλασσα...

Αυτή λοιπόν είνε ή τραγική έξομολόγησις τής Ντολορές Ρόμπινσον, ή όποια βρισκαται σήμερα στη φυλακή, για τó άποτρόπατο έγκλημά τής.

TOM TOUNPNER

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

“Ένα δράμη πού άναστάτωσε τó Σικάγο. “Έπρεπε να κινή ό γρατζνός τήν έγχείρησι; ‘Ο θάνατος μιάς δυστυχημένης μικρούλας. ‘Η στάσις τών γονέων τής. ‘Ο σενιόρ Μπενίτο ‘Αλβαράς’ ή ή πεθερά τού. Πώς τήν σκέτωσε ό γαμπρός. ‘Η στάσις τού κατηγορευμένου στο δικαστήριον, κτλ.

‘Η κοινωνία τού Σικάγο είχε άναστατωθί πρό άλιγων έτών, από ένα όραμα πρωτοφανές στα ‘εκαστία κι’ επιστημονικά χρονικά.

Ένας χειρουργός ιατρός, ό δόκτωρ Μάρτιν Σπολιαν, άφησε να πεθάνι ένα κοριτσάκι μόλις τριών έτών, χωρίς να τού κινή τήν έπιβαλλομένη έγχείρησι, ή όποια άσφαλώς θά τó έσωζε από τόν θάνατο!

Στόν άναχωρητ ή τόν όποιο παρατέμεινε ό δόκτωρ από τόν άισχυγέλα — μόλις μαθεύτησε τó γεγονός — δήλωσε τά εξής :

—“Αν έκανα τήν έγχείρησι, τó κοριτσάκι θά συνόταν βεβαία και θά μπορούσε να ζήσι άρκετά χρόνια άκόμη... θά περνούσε όμοια μιά ζωή βλασημένη, γιατί όχι είχε γεγραμμένες άνωμαλίες, πρώτα μού θά κανε και τούς γονείς τού δυστυχισμένους!... Τό κοριτσάκι αυτό είχε γιγνηθί μ’ έλαττωματικό χρονικό... Κι’ έζησε βέβαια τρία χρόνια, αλλά τώρα τ’ άναπαύα ή ζωή τού παιδιού από στιγμή σε στιγμή, εξ αίτιας τής ελαττωματικότητας αυτής τού χρονίου τού... ‘Όταν ό γονείς τού έπαυόλστησαν τήν επιστημονική μου συνδρομή, ζήτησαν καλώς τó κοριτσάκι και τούς δήλωσα καθαρά και έάστερα τά εξής : “Όχι θά μπορούσε να τού σώσει τή ζωή, άν τού έκανα έγχείρησι και τού άπαρνούσα ένα κομμάτι από τó κορμάκι τού χρονίου τού... ‘Αλλά, μετά τήν έγχείρησι αυτή, τó κοριτσάκι θά καταδικάζοταν να μίνι μισήν όντε να μάλιστα, όντε εάν να κινήθι από τή θέσι τού, σ’ όλη τού τή ζωή!... ‘Η μπερσα τού κοριτσάκι τότε, με παρακάλεσε να σώσει με κάθε τρόπο τή ζωή τού παιδιού τής, έστο κι’ άν αυτό έπόκειτο να μίνι ίσοδώς βουβή και παράλυτο... ‘Εγώ όμως κατόρθωσα—να λείπω τόν πεθερά, ότι θα ήταν προτιμότερο να τó άφήσουν να πεθάνι. Κι’ από τήν ημέρα εκείνη έπαυσαν να τού δίνουν τροφή, όσοτου τó δυστυχισμένο και καταδικασμένο άιμώλυτο από τή μοίρα πλάσα, πέθανε!...

‘Η άκασιτωτές άρχές, μιλεγμένες μισρές στην πρωτοφανή αυτή ύπόθεσι, τής όποιος τής άθαρματικές άπειτομέριες δεν προσέβλεπε ως τότε ό Νόμος—σέ όλη τού τή γασημική πώλησιον— άναγκάστησαν ν’ άφήσουν έλεέθερο τόν ιατρό. ‘Αλλά τόσο ή άπολογία τού, όσο και τó γεγονός αυτό, προσέβλεπον γενική κατακραγή τής κοινωνίας τού Σικάγο. ‘Όλοι κατηγορούσαν και τόν δόκτωρα και τούς γονείς αυτούς, πού άφήσαν τó παιδί τού να πεθάνι.

Χωρίς να ενοχλήθι καθόλου από τήν κατακραγή, ό άλλοιωτος αυτός έπιστήμιων, δήλωσε τά εξής στις έφημερίδες :

—Τό ήξερα ότι θά βρεθό θύμα σφοδρού τών καταρωσίσεων... ‘Αλλά είμαι βέβαιος ότι ό σοφιστικόν βαθύτερα, θά καταλάβουν ότι αυτό ήταν τó μόνο πρόβλημα τού έφραζε να γίνι... ‘Όσο για τούς γονείς τού παιδιού, είνε άξιόπαινα για τήν ήρωική και ήλιάνθητη συγχρόνος άπόρρισι τού!...

***

Ένας υπάλληλος κορυφών, στην πόλι Σάν-Χοσέ τής Κωσταρίας, ό σενιόρ Μπενίτο ‘Αλβαράς, ήταν παντρεμένος. Και σάν παντρεμένος, είχε φυσικά και...πεθερά. ‘Η πεθερά τού όμως αυτή είχε τó εξής πρόσημα : Νά μη...χρονιόν τών γαμπρός τής, και τού μπαμπά διαρκώς στη μίτη, να στήνουν άτελειώτους καργάδες και να τελειώνουν πάντα αυτοί ό καργάδες ως βίος τών...πατριών τού σπιτιού! Τέτοια προσηματά όμως, δεν τά...χρονιόνων μερικοί γαμπροί. Και ένας από τούς γαμπρούς αυτούς με τó όνομαλο σταιζιά, ήταν κι’ ό σενιόρ ‘Αλβαράς. ‘Υ’ αυτό, μιά μέρα, κι’ έπάνω πού είχε ανάψει ό καργάς, άρπαξε ένα τασάκι, έδωσε μιά καταφέρυλα στην πεθερά τού και τήν έστειλε στας Αλωνίους Μονάς!... Τόν έπαισαν, τόν πήγαν στη φυλακή, και ή ημέρα τής δίκης τού έφτασε. ‘Ο δικηγόρος τού μίλησε τόσο συζητητικά για τά μαρτυρία πού τραβούσι ό γαμπρός από τής...πεθερά τού, ώστε τó δικαστήριον ήταν έτοιμο να άθωώσι τόν κατηγορευμένο. Για να δικαιώθι μάλιστα τούς ένόρκους — στην άθωωτική έτιμηγίση τού — ό πρόεδρος ρώτησε τόν κατηγορευμένο αν μετανόησε ελλικρονώς για τήν πράξι τού. ‘Ο συνήγορός τού τούβνησε ν’ άπαντήση ενιάς, με ήθος συντεταγμένος. ‘Ο κορυφός όμως — Κύριος οίδη τί μαρτυρία είχε τραβήξει ό άμοιος από τή συζητημένη πεθερά τού — πανώχησε ξαφνιασμένα δρθιος και φώναξε :

—“Τί έκανε λέει, κύριε πρόεδρος!... Νά μετανόησω!... Ποτέ!... Κι’ άν τούχι κι’ έλευθερωθώ, κι’ άν τούχι και χριστός, κι’ άν τούχι να ξαναπαντρευθώ, τότε... έλπίζω τότε νάχι πάσι ένα καλό μάθημα ή μέλλουσα πεθερά μου από τó λάθημα τής παρακοής τής!... ‘Υστερα από μιά τέτοια άπολογία, ό πρόεδρος μιά και ήλιθος και άσυγκράτητος στην άνανάκρισι τού σενιόρ Μπενίτο ‘Αλβαράς, καταδικάστηκε στον εθί’ άγχίνης θάνατον!...

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΕΔΙΣΟΝ ΚΑΙ Ο.. ΜΟΝ ΓΕΧΡΗΣΤΟΣ

‘Ο περίφημος “Εδισον ήταν τόσο άφοιωμένος στις μελέτες τού και στα πειράματά τού, ώστε πάλυ σπάνια διάβαζε βιβλία ξένα πρós τόν κύκλο τών έργασίων πού τόν άπασχολούσαν. Για τήν άκρίβεια μάλιστα, έδιάβαζε μόνον εκείνα τά βιβλία, τά όποια τού συνιστούσε ή σύζυγός τού.

Κάποιο βράδυ λοιπόν, ένθ’ ό σοφός έφευρέτης ήταν άπασχολημένος με ένα έξακρατικα δύσκολο επιστημονικό πρόβλημα, ή γυναίκα τού, πού τόν άκούγε να τριγυρνά νευρικά μέσα στο έργαστήριό τού, άπεράσισε να τόν ησυχάζη, και κάλμηρη τού νεύρα τού “Έπρεπε λοιπόν στη βιβλιοθήκη τού, άρπαξε στα τυφλά ένα βιβλίο, τó όποιο έτυχε να είνε τó ώραίο μυθιστόρημα τού Δουμά : “Ο Κόμης Μοντεχρήστος” και κατόπιν τó πήγε στο έργαστήριον τού συζύγου τής και τόν ρώτησε :

- Διάβασες καμιά φορά αυτό τó μυθιστόρημα;
- “Όχι! Ποτέ! άποκρίθηκε ό “Εδισον. Είνε καλό;
- “Απλώς καλό!... ‘Φραιδάτο! “Έρχο! ‘Αριστούργημα! φώναξε ή κυρία “Εδισον, πού δεν είχε διαβάσει ούτε μιά σελίδα από τó βιβλίο.

—Πολύ καλά! Δός μου τó! είπε ό “Εδισον. Και άμέσως κάθισε κι’ άρχισε τó διάβασμα. Σε λίγο, όλα γι’ αυτόν είχαν ξεχασθί, δεν ήπνηχαν. Ούτε και τó σπουδαίο τού πρόβλημα πού τόν άπασχολούσε!...

‘Όταν ό μέγας έφευρέτης τελείωσε δλόκληρο τó ασχηνευτικό μυθιστόρημα, είχε πάσει ή ημέρα. Τό άκριβέστατο χρονόμετρό τού έδειχνε τήν έκτη πρωινή! Τόσον τόν είχε μαγεύσει τó ώραίο έργον τού θάνατου Δουμά!

